

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ŘÍJEN 2024

375

Zveme vás na ***Duchovní obnovu pro ženy***

5.10.2025 v komunitním centru u sv. Anny (Ostromečská 6, Praha 3)

8:00 – Mše sv. v kostele sv. Anny.

Po mši sv. následuje cyklus přednášek. V rámci duchovní obnovy je možné přistoupit ke svátosti smíření.

12:30 – Zakončení duchovní obnovy.

Po rekolekci bude pro zájemce promítána 20minutová prezentace o svatoanenské úctě.

Občerstvení bude zajištěno.

www.farnost-zizkov.cz

Milí farníci a přátelé,

zpočátku měsíce října si vždy připomínáme určitým způsobem nenápadnou památku Svatých andělů strážných. Piši nenápadnou, protože jako památka zapadá mezi nespočet ostatních památek, které si během liturgického roku připomínáme. I když je to „pouze“ památka, přesto jistým způsobem vyčnívá z této řady, protože se nás týká velmi bytostně. Všichni ostatní světcí, které si připomínáme, žili v dávné či blízké minulosti a pro nás jsou vzorem boje a úsilí o život s naším Pánem podle jeho slov a přikázání. Avšak Andělé strážní jsou našimi konkrétními „přidělenými“ průvodci, kteří nejenom jsou vzorem ve službě, ale především stálými průvodci ve všech momentech našeho pozemského života. Jejich hlavním a zásadním posláním je, abychom s jejich pomocí mohli přijít do nebe. Následně jsou nám pomocníky i ve všech pozemských záležitostech, které nejsou hříchem a neodporují Božímu zákonu. Rád bych tedy připomenul jejich důležitost a význam, protože si myslím, že jejich přímluvnou moc a poslání v našem životě často opomíjíme, a tím na ně skoro úplně zapomínáme. Jedním z důvodů našeho opomíjení je jejich duchovní podstata a tzn. že je nevidíme, protože nemají tělo. Mají rozum a svobodnou vůli stejně jako my, ale nemají tělesnou schránku jako člověk. Na rozdíl od ďábla a jeho společníků, tedy padlých andělů, kteří odmítli sloužit, andělé strážní přijali svůj úkol a poslání a plně se odevzdali do služby Boží. Každý pokřtěný člověk má s jistotou anděla strážného a někteří svatí říkají, že i dokonce nepokřtěný člověk dostává tohoto pomocníka od Boha. V každém případě je jejich existence dalším velkým důkazem Boží lásky k nám lidem, protože Bůh se maximálním způsobem stará a usiluje o naši spásu, a tedy plné společenství s ním v jeho království. V Písmu svatém máme jasné zmínky o andělech již ve SZ a NZ, např. ve Skutcích apoštolů čteme, jak anděl vyvádí Petra z vězení, aby mohl jít zase kázat, anebo jak spolupůsobí při obrácení rodiny jistého Kornélia. Právě i zde nám ukazuje Písmo sv. i konkrétní materiální působení těchto Božích tvorů pro potřeby člověka. Někdy jsem zaslechl jisté obavy, že nemůžeme našeho anděla strážného stále o něco prosit a něčím ho pověřovat, protože chudák by byl moc unavený anebo dokonce bychom ho mohli přivést k úplnému vyčerpání. Tyto obavy jsou zcela liché a spíše úsměvné, protože svědčí o tom, že nechápeme správně duchovní svět, který není zatížen

pozemskými strastmi a omezeními, které jsou následkem dědičného hříchu. Andělé se nikdy neunaví a ani nevyčerpají, protože jsou duchovní podstaty, a hlavně mají dokonalé bytí, které není ničím omezeno, jen Bohem. Stejně tak i v duchovní oblasti jsou připraveni nám pomáhat a nás vyslyšet v každém okamžiku dne, protože nemají potřebu spát nebo odpočívat. Někdy jste možná slyšeli úsloví, že „d'ábel nikdy nespí“. Ano, d'ábel nikdy nespí a neunaví se dělat a působit zlo, protože je těž anděl, ale padlý. Proto i archandělé, andělé strážní a další sbory andělů se neunaví ve chvále Boží a konání dobra pro oslavu našeho Pána a Matky Boží. Využijme příležitosti připomenutí těchto duchovních tvorů k větší intenzitě s nimi komunikovat, tedy je prosit, svěčovat jim všechny záležitosti, ať již světské nebo duchovní, a především je prosit o pomoc, abychom dokázali lépe žít ve spojení s Pánem Ježíšem a plnit jeho vůli.

To vám v modlitbě vyprošuje a všem žehná P. Vít

FARNÍ POUŤ KE HROBU SV. NORBERTA NA STRAHOV DNE 12.10.2024

V sobotu 12. 10. se koná farní pouť, tentokrát ke hrobu sv. Norberta na Strahově. Srdečně zvu všechny farníky, a zvláště všechny rodiny. Chceme prosit za požehnání a ochranu zvláště pro rodiny z naší farnosti a za nová kněžská a duchovní povolání. **Sejdeme se na tramvajové zastávce Chotkovy sady (naproti na chodníku) ve 12.30** a odtud půjdeme pěšky na Strahov cca 50 min. velmi pozvolnou chůzí a příjemným prostředím. Cesta je vhodná i pro kočárky s dětmi a není na ní žádné velké převýšení. Kdo by nemohl jít s námi pěšky, může přijít rovnou na mši sv. do baziliky P. Marie na Strahově. Mši sv. budeme mít v kapli sv. Norberta přímo před jeho ostatky ve 14.00 a po mši sv. ještě proběhne krátká prohlídka Strahovské knihovny. Těm, kdo budou chtít a budou mít čas, nabídne následně náš farník, Mgr. Tomáš Havelka, Ph.D., komentovanou prohlídku celé baziliky Nanebevzetí Panny Marie. Zakončení počítám cca kolem 16.00 velmi orientačně. Těším se na společně strávený čas v modlitbě.

Výstav Eucharistie

Čtvrtek 3. 10. mše sv. 18.00 v kostele sv. Prokopa a následně tichá eucharistická tichá adorace do 20.00.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

Neděle 6., 13., 20. a 27. 10. od 19.00
farní centrum

Sbírka na splátku úvěru

Neděle 6. 10.
všechny kostely

Posvěcení kostela sv. Anny (1911)

Úterý 8. 10. mše sv. v 18.00. Po mši sv. se uskuteční přátelské setkání v komunitním centru.

Koncert v kostele sv. Prokopa

Úterý 8. 10. v 19.00
Předprodej vstupenek v Infocentru Praha 3, Milešovská 1

Úklid kostelů

Pátek 18. 10. od 15.00 v kostele sv. Rocha
sobota 19. 10. mše sv. v 8.00 - sv. Prokop
všechny kostely

Sbírka na misie

Neděle 20. 10.
Všechny kostely

Biblická hodina a náboženství pro dospělé od 24. 10.

Čtvrtek od 19.00 ve farním centru

Setkání ministrantů

Neděle 27. 10. v 17.00
Farní centrum

Modlitební skupina

1. setkání se uskuteční až v listopadu.

VÝNATEK Z PROMLUVY
PAVLA VI.
K ČTYŘSTÉMU VÝROČÍ MARIÁNSKÝCH
KONGREGACÍ Z 12.9.1963

Chceme na chvíli zaměřit naši i vaši pozornost na pedagogickou účinnost mariánské zbožnosti v tak delikátním a obtížném díle formování moderního člověka v křesťanském životě. V této souvislosti se nám zdá, že je třeba především zdůraznit náboženské bohatství, které Mariin kult, je-li autentický a upřímný, jako je ten váš, vtiskuje duši člověka ve vztahu k velkým zkušenostem, problémům a krizím, které nám život přináší. Z tohoto náboženského bohatství mariánské úcty pramení nevyčerpatelný a velkolepý zdroj morálních hodnot, který může dnešnému člověku dodat sílu a zkušenost schopnou přinést nesrovnatelnou plnost jeho existenci. Co lidé, a zvláště mladí lidé, v životě hledají?

Hledají krásu: vrcholem krásy je nyní Maria. Mistrovská umělecká díla nejsou nikdy dílčími krásami, ale syntézou krásy; Maria je nejprůzračnějším stvořením božské trinitární přítomnosti: „Co nemohla pojmout nebesa, to jsi uzavřela ve svém lůně“. Také lidská přítomnost: Maria je nová Eva, v níž se nachází osud všech smrtelníků. Krása je průzračný výraz; všechna umění se jí snažila vyjádřit a vyjádřila ji v mistrovských dílech všech staletí. Krása je tichý dar: Maria uprostřed bouří života uklidňuje všechny starosti těla, ducha i společenského života. *Usilují o velikost:* jejich zákonem je stát se velkými, jejich horečkou je překonat všechny hranice. Nuže, Maria překonala všechny běžné meze, ale ve smyslu velikosti, a proto byla jediným lidským stvořením, které mohlo říci: „Všechna pokolení mě budou nazývat blahoslavenou“ (Lk 1, 48). Hledají radost: „Tvé narození, ó Maria, bylo příležitostí k radosti pro celý svět“, přechod od „ekonomie“ prokletí k „ekonomii“ pozhěbnání, od světa, v němž chyby následují chyby, ke světu, v němž plně dýchá svoboda dětí adopce. *Usilují o lásku:* tj. o úplné společenství dvou bytostí podle Božího stvořitelského plánu, který určuje ženu k tomu, aby dávala život a byla společnicí muže, hlavy rodiny. Maria, která v Káně chtěla, aby jí nic nechybělo k povznesení lásky, ukazuje mužům, kde mohou kontemplovat nejvyšší ženský ideál: v panenství a mateřství prodchnutém její krásou a plností milosti. Maria je tedy pro všechny zdrojem pravé krásy, pravé velikosti, pravé radosti a pravé lásky. Kde však Marii najdete? Určitě ne v přehánění, ani v sentimentalitě, ani ve zneužívání dedukcí při hledání důrazu hyperboly, ani v novotách. Jak připomněl náš předchůdce sladké paměti papež Jan XXIII:

„Všichni katolíci jsou tedy dětmi Panny Marie a jejich zbožnost vůči Marii se musí odrážet v tomto společenství, které patří do rodiny Božích dětí a vždy se vyjadřuje obvyklými projevy světské bohoslužby, kterou církev Ježíše Krista zasvětila Spasitelově Matce. Proto, drahé děti, utíkejte od všeho, co je ojedinělé; hledejte raději mariánskou úctu, kterou nám od počátku nejvíce zajišťuje Tradice, jak nám ji předávají modlitební formule po sobě jdoucích generací křesťanů na Východě i na Západě. Taková zbožnost k Panně Marii je znamením skutečně katolického srdce.“

Nakonec Marii naleznete, pokud budete mít svědomitou touhu zasadit ji do celku křesťanského tajemství; uctívání Marie totiž není samoučelné, ale je to hlavní cesta, která vás vede ke Kristu a skrze něj k Boží slávě a k lásce Církve.

Celý text: oficiální stránky Svatého stolce (www.vatican.va)

Ze života svatých

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounová

SV. BRUNO, POUSTEVNÍK A KARTUZIÁN, NAR. 1101

SVÁTEK 6. ŘÍJNA

Pocházel z Kolína nad Rýnem. Vystudoval v Remeši, kde byl potom kanovníkem, kancléřem a profesorem. V roce 1084 odešel do údolí La Chartreuse a zde poblíž Grenoble založil jeden z nejpřísnějších řádů. Po šesti letech ho papež Urban II. povolal za svého poradce. S papežem pak před císařským vojskem odešel na jih, kde později s papežovým souhlasem založil nejméně dva další kartuziánské kláštery. Zemřel v Kalábrii.

Z listu svatého Bruna jeho duchovním synům kartuziánům:

„Z častých milých zpráv našeho svatého bratra Landuina jsem poznal, s jakou neochvějnou přísností dodržujete vaši moudrou a vskutku chvályhodnou kázeň. A uslyšel jsem také o vaší svaté lásce i neustálém úsilí o to, co souvisí s čistotou srdce a ctností. Proto můj duch jásá v Bohu. Opravdu jásám a vede mě to k tomu, abych vzdával Bohu chválu a díky, a přece zároveň také hořce vzdychám. Jásám nad tím – a je to spravedlivé – že roste ovoce vašich ctností; ale mám bolest sám nad sebou a stydím se, že nečinně a tupě setrávám v bídě svých hříchů.

Radujte se tedy, moji nejdražší bratři, ze svého blaženého údělu a z hojných milostí, jimiž vás Bůh zahrnuje. Radujte se, že jste vyvázli z vlnobití světa, kde je tolik rozmanitých nebezpečí a možností ztroskotání. Radujte se, že se vám dostalo klidného a bezpečného spočinutí v skrytém přístavu, do něhož mnozí touží dospět a mnozí o to i usilují, a přece se tam nedostanou. A mnozí už ho i dosáhli, ale byli pak z něho vyloučeni, protože jim scházela nebeská milost.

A proto, bratři, pokládejte za jisté a prokázané, že každý, kdo užíval tohoto žádoucího dobra, ale nějakým způsobem ho pozbyl, bude toho až do konce litovat, má-li v sobě úctu k své duši nebo starost o její spásu.

Za vás, moji nejmilejší bratři laici, říkám: Velebí má duše Hospodina, protože se na vás projevuje jeho veliké milosrdenství; poznávám to z toho, co mi sdělil váš převor a nesmírně milující otec. Je na vás hrdý a má z vás radost. Také já se chci radovat, neboť i když neumíte číst a psát, mocný Bůh vpisuje svým prstem do vašich srdcí lásku i znalost svého svatého zákona. Ukazujete totiž svými skutky, co milujete a co znáte. A tím, že zachováváte s veškerou obezřelostí a horlivostí pravou poslušnost, je zřejmé, že dovedete moudře sklízet z božských Písem to nejlahodnější životodárné ovoce.“

Citováno z Minutěnky od biskupa Josefa Hloucha:

„Za vysokou zdí domečky, před každým zahrádka, od nich oblouková chodba vedoucí ke kostelu. Řada bílých mnichů, celý život mlčících. O půlnoci zpívají jitřní a ranní chvály (od 23.30 do 0.30 hodin). Jen jednou týdně společný stůl a vycházka do přilehlého klášterního lesa nebo zahrady. Stále mlčí, rozjímají, pracují. Maso nejedí. Pokání a pokání. Zdá se, jako by za tou vysokou zdí žily jen duše. Tábor andělský, vojsko Boží, bojující jen láskou a obětí. Svou tichostí přehlušují hřmot fabrik a řev tryskových letek. Lidé v těle, ale žijí jakoby bez těla, andělé na zemi, zázrak světa, děsíci požívačníky, lomcují těmi, kdo zapomněli na „sursum“. Podobní orlům, vzlétajícím k výšinám. Ozdoba Církve, naděje a sloup pro celá pokolení.

Vidíš, zde se nebe stýká se zemí. Zdá se, že zde začíná věčnost, k níž napomíná hlas zvonu, který volá z chrámu do mlčících cel k nejneproduktivnější samotě ve svatyni, poněvadž se tam nosí dílo velkých mlčení. Ta svatyně je jediným rodinným krbem těchto přešťastných bytostí, které se vydělily ze světa, poslové věčnosti, aby zachraňovali věčné dědictví těm, kdo zapomínají na jediné potřebné. Dobyvatelé největších světů, věčných říší. Sůl země. Boháči, mající co dát těm, kdo se dusí ve zlatě a v dýmu slávy, kdo zakrněli, byť před světem byli velcí, poněvadž neuměli sobě odpírat a nevěděli, že kdo ztratí život, nalezne život.

Kartuziáni! Tělo jejich svatého zakladatele, sv. Bruna, ač postem vyschlé, kajícíností za hříchy světa a žářem lásky strávené, shledáno po 500 letech v hrobě neporušené. Hle, Boží hlas! Co mu řekne nevěra? Kartuziáni nikdy nebyli reformováni, poněvadž nikdy nebyli deformováni.

Svatý Bruno, oroduj za nás!“

Christologické tituly v Písmu: Syn člověka

ČÁST: 2

AUTOR: LADISLAV KLÍMA

V minulém díle jsme si řekli, proč Ježíš byl rezervovaný k oslovení Syn Boží – ne, že by jím nebyl, ale tento titul s sebou přinášel mnohá očekávání, která byla spojena s triumfalisticky politickým mesianismem. Ježíš pro sebe užíval titul Syn člověka. Pojd' me si o tomto titulu něco povědět a také se zaměřit na to, co pro nás v důsledku znamená.

Matouš, Marek, Lukáš, Jan dosvědčují shodně, že Ježíš o sobě mluvil jako o Synu člověka. Tak například píší: „Lišky mají doupata a ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.” (Mt 8:20) „[...] je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět [...]” (Mk 8:31) „[...] Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo [...]” (Lk 19:10). Celkově se s tímto označením setkáváme v Evangelíích 82x.

Výroky o Synu člověka můžeme rozlišit na tři základní typy: pozemský život a moc Syna člověka, jeho utrpení, jeho slávu. Christologický význam to má nemalý, protože nám Ježíš říká, že je nejen opravdovým Bohem, ale rovněž opravdovým člověkem, jelikož přijal lidství skrze Pannu Marii se vším, co k tomu patří, tedy tělem i duší, kromě hříchu. Zároveň ví o svém původu shůry i o tom, že zaujme místo po pravici Otce. Musíme si však uvědomit, že první křesťané od tohoto titulu upustili, protože se jim ve světle velikonočních událostí objevila celá pravda o Pánu a Spasiteli. To ovšem nic nesmazává z jeho lidské podstaty.

První vážný problém 2. a 3. století pod vlivem gnostiků a podobných heretických hnutí se projevil v popírání Ježíšova lidství. Bylo to dáno dualistickým smýšlením řecké filosofie, která proti sobě kladla duši a hmotu. Jenže pokud hmota je zlá a Bůh je dobrý, kdo je tvůrcem takové hmoty? Tyto otázky vedly gnostiky tak daleko, že přisoudili stvoření světa zlému tvůrci, to byl dle jejich pojetí Bůh Starého zákona. Bůh Nového zákona byl dobrý. Svět se pojímal jako vězení duší. Ovšem, copak by mohl Bůh stvořit něco ze své podstaty zlého? Vždyť to by svědčilo buď o jeho zlé charakterové vlastnosti, což je defekt, protože jak to vnímali filozofové tehdejší doby: zlo je nedostatkem dobra, tedy takový Bůh není dokonalý, a tak nemůže být Bohem, nebo by to nasvědčovalo jisté Boží nevědoucečnosti, což vede v konečném důsledku k témuž. To si musíme uvědomit, protože jak dospěli mnozí filozofové a teologové, jestli něco či někdo má být Bohem, musí být dokonalý. K dokonalosti se ovšem poutá další nutnost, a tou je nemožnost trpět. Ovšem vidíme Syna Božího, který trpí na kříži.

Proto se velmi záhy začalo upřednostňovat Ježíšovo lidství na úkor jeho Božství. To je problém zejména teologických sporů 4. století. První se dá shrnout takto: jak vyřešit výpověď o jediném Bohu (Otcí) s výpovědí, že je Bohem také Slovo a Duch svatý. Jsou na stejné úrovni? Je Boží Syn Bohem adoptován? Boží Syn na kříži skutečně trpěl, a Bůh jako dokonalá bytost trpět nemůže, nebyl tedy Ježíš jen dokonalým člověkem, který byl přijat Bohem za syna? Ovšem Tradice hovořila o tom, že Ježíš je skutečný Bůh. Navíc, jak může někdo, kdo není Bohem, vykoupit celé lidské pokolení, tím, že na sebe vezme hříchy světa, když sám tomuto světu a jeho danostem podléhá? Zde už dospíváme k věroučným výpovědím čtvrtého století, obzvláště vyvolané knězem Ariem a řešeným nicejským koncilem roku 325, který dospěl k tomu, že Syn je soupodstatný s Otcem. Jestliže jako Bůh trpí, není dáno tím, že by něco kvalitativně ztrácel, ale, že se dobrovolně stává soucitný s námi lidmi a pro naši spásu.

Nese náš osud ne proto, že musí, jako by ho k tomu vedla nějaká vnější nutnost, například osamoceností, i to by totiž byla nedokonalost, ale proto, že nás miluje a touží po nás, po naší odpovědi, ale ve svém důsledku po našem štěstí, které můžeme v plnosti dosáhnout pouze v něm. To, že Ježíš byl a je pravý člověk, protože po přijetí lidství v lůně Panny Marie je již božské a lidské v osobě Ježíše spojeno rovněž v nebi, je vzorem cesty pro nás lidi.

Evangelia dokládají, že i po vzkříšení měl Ježíš tělo, že to bylo tělo oslavené, že jedl s učedníky: to přineslo a dává naději nám, lidem. Ježíš nám otevírá a ukazuje cestu do nebe. On nejen na sebe vzal tento lidský úděl, aby překonal jakýsi pomyslný příkop mezi námi a Bohem, řekněme „splatil“ dluh, ale zároveň nám pomáhá nést naše každodenní kříže a my se k němu můžeme upírat s důvěrou, že naše trápení nejen zná a chápe, ale že si jimi sám prošel, dokonce mnohem hůře, než kdokoliv z nás.

To v nás má vzbuzovat důvěru a přesvědčení, že je to opravdu soucitný a milující Bůh, který se neváhal ponížit, aby nás jako ovci na ramenou zavedl do bezpečí. V tomto světle můžeme skutečně doznat, že on je dobrý Pastýř, že je to Pán, ale jiný než páni tohoto světa. On se totiž o nás stará bez toho, aniž by mu plynuly výhody, bez toho, aniž bychom mu to mohli vynahradiť. Uvědomujeme si, jaký je to nesloužený dar, který dostáváme? Že je to dar z lásky a milosti? Pokud ano, musíme v tu chvíli cítit vděčnost a lásku k tomu, který je nejen pravý Bůh, ale také pravý člověk.

**PROMLUVA SV. JOSEMARÍA ESCRIVÁ
ZE DNE 9. 1. 1956 - ČAS JE POKLAD**

ČÁST: 2

USPOŘÁDAL P. VÍT UHER

Nebeské království se podobá hospodáři, který vyšel časně zrána najmout dělníky na svou vinici. Jistě ten příběh znáte. Ten člověk se vrací několikrát během dne na tržiště, aby najal dělníky. Jedni byli povoláni časně zrána, jiní skoro navečer. Všichni dostávají jeden denár: mzdu, kterou jsem ti slíbil, tj. můj obraz a mou podobu. Na denáru je totiž vyražena podobizna krále. Boží milosrdenství totiž volá každého tanek, aby to nejlépe odpovídalo jeho osobním poměrům, protože chce, aby všichni lidé byli spaseni. Ale my jsme se narodili jako křesťané, byli jsme vychováni ve víře a Pán si nás jasně vyvolil. To je skutečnost. A tak, když budete cítit, že jste voláni, i když na poslední chvíli, budete moci postávat na tržišti a opalovat se jako mnoho oněch dělníků, kteří měli dost času?

My bychom neměli mít dost času, ani vteřiny ne, a to nepřeháním. Práce je všude hodně, svět je velký a miliony lidí dosud neslyšely o Kristově učení. Obracím se proto na každého z vás. Máš—li dost času, přemýšlej: je možné, že žiješ vlašně; nebo jsi v nadpřirozeném smyslu invalida. Nehýbáš se, stojíš, jsi neplodný, nerozvíjíš všechno to dobré, co bys měl předávat svým bližním, ve svém prostředí, ve své práci, ve své rodině. Možná že mi řekneš: A proč bych se měl snažit? Neodpovím ti já, ale sám svatý Pavel: *Kristova láska nás nutí*. Celý lidský život nestačí k růstu tvé lásky. Od samých počátků sdružení Opus Dei jsem se snažil neustále opakovat všem velkorysým lidem, aby uváděli ve skutky Kristovo volání: *Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem*. Poznají nás právě podle toho, protože láska je výchozím bodem veškeré činnosti opravdového křesťana.

Ten, který je vrcholem poctivosti, netvrdí, že poznají jeho učedníky podle poctivosti jejich života. Ten, který je nanejvýš střídmý, ten, který dokonce ani nemá, kam by hlavu položil, ten, který se mnoho dní postil na poušti a vyhladověl, neříká apoštolům: poznají vás jako mé vyvolené, protože nejste velcí jedlíci ani pijáci. Poctivý Kristův život byl - stejně jako vždy bude - políčkem do tváře tehdejší společnosti, stejně jako dnes tak prohnilé. Jeho střídmost bylo dalším šlehnutím biče pro ty, kdo trávili čas na nekonečných hostinách, kdy si po jídle vyvolávali zvracení, aby mohli pokračovat v jídle. Pokora vůči Bohu byla dalším úderem na způsob takového života, kdy se člověk zabývá

jen sám sebou. Když jsem byl v Římě, říkával jsem, a je možné, že jste to i vy slyšeli, že pod těmi oblouky, které jsou dnes v troskách, pochodovali domýšliví, pyšní, zpupní a triumfátoři, císaři a jejich vítězní generálové. A když procházeli těmito místy, snad sklonili hlavu z obavy, aby si nepotloukli svá vznešená čela o velkolepý oblouk. Ale Kristus, nanejvýš pokorný, neříká: poznají, že jste mými učedníky, protože jste pokorní a skromní. Chtěl bych, abyste si uvědomili, jak po dvaceti stoletích působí stále silně a nově toto Mistrovo přikázání lásky, že je to jakási vizitka opravdového Božího syna. Během svého kněžského života jsem často kázal o tom, že pro mnoho lidí je toto přikázání bohužel stále nové, protože se nikdy nebo skoro nikdy nepokusili podle něho žít. Je to smutné, ale je tomu tak. A je jasné, že slova Mesiáše jsou naprosto jednoznačná: podle toho vás poznají, že se navzájem milujete! Proto cítím nutnost tato slova našeho Pána neustále připomínat. A sv. Pavel dodává: *Jeden druhého břemena neste, a tak naplníte Kristův zákon. Ztracené chvíle, snad s falešnou výmluvou, že máš času nazbyt... A přitom je tolik bratří, kteří jsou přetíženi prací! Pomoz jim, ale jemně, zdvořile, s úsměvem na rtech, tak aby si toho ani nevšimli, a aby ani nemuseli projevovat vděčnost, protože tvoje taktní jemná láska to dokáže udělat tak, že si tvé pomoci ani nikdo nevšimne. Nezbyla jim ani volná chvílka, říkaly patrně ty ubohé panny, které měly prázdné lampy. Dělníkům na tržišti ještě zbývá větší část dne, protože necítí povinnost nabídnout své služby, ačkoli Pán hledá stále, naléhavě, od samého rána. Přijměme jeho výzvu, odpovíme na ni ano a snášejíme s láskou - pak to ovšem nebude jen snášení - *tíhu dne i horka.**

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ
LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

HYMNUS ORBIS PATRATOR OPTIME
Z PAMÁTKY SVATÝCH ANDEŮ STRÁŽNÝCH DNE 2.10.

*Původce světa nejlepší,
 svou všemocí svět kolem nás
 jsi stvořil a teď nemenší
 moudrostí řídíš v každý čas.*

*Přispívej nám svou pomocí
 i všem těm, kteří prosí tě,
 a nové světlo do srdcí
 jim vlej na samém úsvitě.*

*Ať stojí při nás anděl tvůj
 za strážce daný věřícím
 a skrze něj nás ochraňuj
 před nákazou všech těžkých vin.*

*Ať zmaří léčky satana
 štvaného bledou závistí,
 by srdce neopatrná
 nestrhl v sítě zrádných lstí.*

*Strach z nepřátel ať oddálí
 co nejdál od nás ze země,
 jí vyprosí mír trvalý
 a mor zla ať z ní zažene.*

*Buď Bohu Otci za to dík,
 že andělům svým přikázal
 od Syna vykoupený lid
 chránit, když Duch jej pomazal. Amen.*

EUCHARISTICKÁ ADORACE	MODLITBA RŮŽENCE
Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mší sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST	SVÁTOST SMÍŘENÍ
Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonocích, křest pak bude uskutečněn o Velikonocích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka – v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK	SVÁTOST BÍŘMOVÁNÍ
Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH	CÍRKEVNÍ POHŘEB
V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže

Ve školním roce 2024–2025 se vyučuje:

1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. ročník ZŠ: út 16:35
3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
4. – 8. ročník ZŠ: čt 16:15
9. ročník ZŠ + středoškoláci: pá 15:15

Bližší informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem:

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA	HOVORY O VÍŘE	POLEDNÍ ATELIÉR
Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00	Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)

NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ	MODLITEBNÍ SKUPINA
Od 24. 10. 2024	Setkání: 2. středa v měsíci v 19:00 mimo červenec a srpen
	ÚKLID KOSTELŮ
	Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne uklídit kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a vyzdobení Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa
Praha 3, Sladkovského nám.

filiální kostel sv. Anny
Praha 3, ul. Tovačovského

filiální kostel sv. Rocha
Praha 3, Olšanské náměstí

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři:
Cajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov

středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher
čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher

Kontakty:

farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.:
tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 30. 9. 2024

výše dluhu (úvěr): Kč 1.944.311,24-
sbírka na splacení úvěru – 9/2024: Kč 14.620, -
č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

povinná měsíční splátka: Kč 29.324,-

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 375–ŘÍJEN 2024

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.

PODPOŘIT FARNOST A JEJÍ POTŘEBY MŮŽETE PŘES QR PLATBU

QR Platba

Finančními prostředky pokrýváme například platby za energie, nákupy liturgických potřeb a další nezbytnosti, bez nichž by se farnost neobešla.

Za Vaše dary Vám děkujeme!